

Беседа на Сретење Господње Аве Јустина Поповића

1977. године у манастиру Пелије

У име Оца и Сина и Светога Духа. Данас празнујемо Сретење. Ко се то срео са ким? Срео се човек са Богом. То је најчудеснији догађај у овоме свету. Као што је некада сам Апостол Тома посумњао у Васкрсење Господа Христа: *"Нећу веровати док не метнем руке своје у ребра Његова"*[1]. Господ је задовољио ту безазлену жељу Свога Ученика и Свога Апостола, и јавио му се, да би збиља метнуо руку своју у ребра Спасова. И потврдио је на најочигледнији начин оно што ми сви желимо, оно што ми сви чекамо - то је победа над смрћу, Васкрсење из мртвих.

Слично се десило и данас. Престарели мудрац и учењак, Благи Симеон, имао је око двеста седамдесет година. Шта се то десило? Кад се десило *Сретење* његово, његов сусрет, његово *сретање* са Богом? У оно време, цар је египатски наредио да се преведу јеврејске књиге на његов грчки језик. И зато су најученијих седамдесет људи преводили одломке и делове Светог Писма. А тај Симеон дошао је до дела Светог Исаије: *"Ето, девојка ће затруднети и родиће сина, и наденуће му име Емануил - с нама Бог"*[2]. Он је стао. Како може *девојка родити сина*? Не, то је немогуће, ја ћу да променим, ја ћу да кажем: жена родиће сина. У томе му се јави Анђео и нареди му: Не, не мењај ништа из Свете Књиге. Тако ће бити како је речено: *девојка ће затруднети и родиће сина, Емануила - с нама Бог*, то ће рећи Бога. И да би се заиста Старац уверио, Анђео му је рекао: Ето, ти нећеш умрети док не видиш то у шта си посумњао сада, да видиш да је заиста девојка родила човека - Богочовека Христа. И зато је Свети Симеон живео двеста седамдесет година, пун Духа Светога, побожности и вере. На данашњи дан њему се јавио Дух Свети да иде у Храм и да тамо сретне Господа Исуса. То се и десило. Он је срео, узео је на руке своје Младенца, Детенце Исуса, и рекао: *"Сада отпушташ у миру слугу Твога, Господе, по речи Твојој; јер видеше очи моје Спасење Твоје, које си уготовио пред лицем свих људи"*[3].

Какво је то откровење, каква је то истина коју је открио Свети Дух Светоме Старцу? То, да је Дјева родила Победитеља смрти, Спасење свету. Спасење од чега, од кога? Од греха, од смрти, спасење од ђавола, спасење од пакла. Заиста, он је у том часу, Бог му је дао, Дух Свети му је дао, и он је сагледао шта ће то Детенце да уради када одрасте, када постане човек, када постане Чудотворац и Проповедник. Он је Спасење, ево, *очи моје виде Спасење Твоје*. Спасење! Дух Свети је изнео пред духовне очи Светога Старца све шта је Господ урадио, све шта је Господ учинио ради ослобођења људи од греха, од смрти, и тиме показао пут спасења, спасења од греха, спасења

од смрти, спасења од ђавола. То је спасење које је Он донео свету. И то је све видео Свети Старац, и зато је данашњи празник *Сретење - сусрет* човека и Бога, грешног човека и Спаситеља света Господа Христа.

Ми знамо из историје, од самих апостолских дана до данас, како су се људи сусретали са Господом Христом. Срео се Савле са Њим и постао Павле[4]. Разбојник на крсту, срео се са Богом и Господом Исусом Христом на крсту, и тог истог дана био уведен у Рај[5]. Срео се Закхеј цариник и постао Апостол[6]. Срела се Марија Магдалена бесомучна, из које је истерао седам ђавола, и постала Света Магдалина. И тако редом безброј, безброј људи, који су се сретали са Господом Христом, и у Њему, и кроз Њега добијали спасење, спасење од греха, и Вечни Живот. Добијали Вечну Истину, Вечну Правду, Вечну Љубав, и све што Бог доноси човеку када се јавља у овоме свету. А све то Господ је Сам донео, Господ је објавио роду људском.

И ми хришћани, први сусрет наш са Господом Христом, када је? Када се крштавамо. "*Који се у Христа крстите, у Христа се обукосте*"[7], каже Свети Апостол. Тако значи, тај сусрет са Богом, то облачење у Бога наше природе, то је ослобођење од греха, од порока, од страсти, од свега демонског, од свега прљавог. Тако је сусрет са Господом Христом најважнији догађај у животу свакога од нас. Наше *сретење* са Њим. Да, ми се у ствари сусрећемо са Господом Христом сваки дан. Кад станеш на молитву, гле, то је већ сусрет твој са Господом Христом. Кад чиниш добро дело, еванђелско добро дело, то је такође сусрет са Њим. Тако ми од тих сусрета живимо душом, живимо Вечном Истином, Вечном Правдом, Вечном Љубављу, живимо оним што је Христово, оним што је Божије, оним што је Свети и Праведни Симеон на данашњи дан осетио и видео када је узео у своја света наручја Детенце - Господа Христа.

И рекао је Свети Старац Пресветој Богомајци: "*Овај лежи да многе подигне и обори у Израилу*"[8]. Шта то значи? То значи да ће Господ Христос Својом појавом у овом свету изазвати највећу промену рода људског. *Лежи да многе обори и подигне*. Како то Господ Христос *подиже*? Господ Христос *диже* човека из овог земаљског света, из пролазног света у Вечни Живот, дајући му Вечну Истину, дајући му Вечну Правду, Вечну Љубав. Тако, сваки од нас људи, верујући *диже се* у небеса са Господом Христом, и живи Небом на земљи и Богом на земљи. Ако сваки верни и сваки хришћанин заиста то доживљава, Господ онда *диже* изнад греха и смрти, и дарује му Вечну Истину, Вечну Правду и Вечни Живот.

А како то *обара* Господ Христос? *Обара* све који су против Бога, све који свесно одричу Бога, хуле Бога, неће Бога. Тако, сваки од људи који слободно

одбацују Господа Христа, неће Га као Бога, ето он бива *оборен*. Њега *обарају* мрачне силе, обарају га - у шта? У пакао. То је по слободној вољи његовој. Јер Господ никога од нас на силу не спасава. Он предлаже Вечну Истину, Вечну Правду, Вечну Љубав, свима људима, свакоме човеку. Примиш ли - ти си Његов, одбацујеш ли - то је твоје.

Зато, овај велики Свети Празник данас, браћо, нека нам послужи да ми проверимо себе. Како се ми сусрећемо са Господом Христом, на који начин, и како се треба срести са Њим?

Шта је Свето Причешће? То је примање Господа Христа у себе. То је охристовљење човека, то је давање свих небеских сила човеку. То је тако важан сусрет, бескрајно важан. И тако редом: молитва, пост, милосрђе, свако добро дело - то је наш сусрет са Господом Христом.

Нека нико не малакше у овом тешком земаљском свету. Јер, на Христово добро у овом свету са свих страна нагрћу зли људи, безбожни људи, да отму оно што је Господ Христос донео човеку. То је спасење. Ми хришћани, често смо и мученици због тога, због тог гоњења, али у томе и јесте сила Господа Христа који у свим мучењима даје блаженство души, и човек са радосћу прима све што у име Господа Христа дође на њега, и против њега, што људи чине. И да нико од нас не посумња у Вечну Истину Спасову, у Вечни Живот Спасов, већ да посведочи у роду људском о моћи и свемоћи Господа Христа, о истини коју је изрекао Свети Праведни Симеон: да Господ Христос нуди и даје спасење свету од греха, смрти и ђавола.

А Пресвета Богомајка, Која је Њега нама родила, чули сте из дивних наших песама (*из тропара*): Она је родила *Сунце Правде, Које засија целоме свету*. И постарајмо се да, заједно са Светим Старцем Симеоном, поверујемо у Господа Христа, да Њега примимо у душе своје као Победитеља смрти. Јер, он је узео у наручје своје Господа Христа, угледао у Њему спасење света, спасење у Богочовеку Господу Христу, које нам је дао Васкрсењем. А победа над смрћу - Васкрсење, то је најважнији догађај у Христовом животу. И њега ако имаш, ти си заиста хришћанин. А то значи, ти си се већ ухватио у коштац са смрћу, са гресима, да их сатреш и да осигураш себи Живот Вечни кроз васкрсење из мртвих.

Нека би Благи Господ ту јаку веру појачао у нама, да ми побеђујемо смрт духовно, Васкрслим Господом Христом и да тако и дочекамо велики празник - Васкрсење Христово. Да Га слаavimo, Њега Јединог Победитеља смрти, Једино Спасење света. Амин.